

Een verjaarscadeau voor de Tora

'We hebben een verjaarspartijtje deze week,' zei Esther, de juf van de joodse les. 'Wie is er dan jarig?' vroeg Shira.

'Het is de verjaardag van de Tora. God heeft op Sjavoeot de Tora aan het joodse volk gegeven en dat vieren wij nog steeds ieder jaar. Het is een feest in het begin van de zomer. Op Sjavoeot gingen de Joden altijd naar de Tempel in Jeroesjalajim. Zij brachten dan manden mee met de eerste rijpe vruchten en groenten die zij op het land hadden geplukt.'

David, Shira, Jona en Debra liepen samen naar huis en dachten na over de verjaardag van de Tora. 'We moeten de Tora wel een cadeautje geven,' zei Shira.

'Wat is de Tora? Een jongetje of een meisje?' vroeg Jona.

'Wat maakt dat nu voor verschil?' zei Debra.

'Jongens en meisjes krijgen meestal niet dezelfde cadeautjes,' legde Jona uit.

'Wat een onzin,' riep Debra. 'Schaatsen, Lego, tennisballen en boeken zijn hetzelfde voor jongens en meisjes.'

David moest lachen: 'Zie jij onze Tora met schaatsen aan?' Hij dacht na: 'Wat moeten we dan wel geven?'

'Een verjaardagstaart!' zei Jona en zijn gezicht straalde. 'Met chocola en kersen en slagroom!'

'Doe niet zo stom. Tora's kunnen toch niet eten,' verklaarde Shira. 'Maar ik heb een idee. De Torarol in onze sjoel heeft een paarse fluwelen mantel met goud geborduurd. Maar die is wel erg oud en versleten. Als we nu eens een nieuwe maken. Mijn moeder heeft nog van dat mooie roze fluweel, dat we vast wel mogen gebruiken.'

'En wij hebben thuis in de naaidoos nog wel goudband voor de versiering,' zei Debra. En David riep: 'We kunnen ook mooie glazen kraaltjes erop naaien en kleine gouden belletjes. Dat staat ook heel mooi!'

Shira klapte in haar handen en riep: 'Het wordt vast prachtig!'

Het was mooi weer en Shira legde een grote deken op het zachte gras. Boris, de grote bruine hond van de burens, blafte vriendelijk: 'Hallo.'

'Nee Boris, we kunnen nu niet spelen,' riep Shira. 'We hebben het heel druk.'

Iedereen had wat materiaal meegebracht voor de mantel. Zij knipten het fluweel en naaiden de einden aan elkaar. Overall werden rode, gele en blauwe kraaltjes erop genaaid. David vond in zijn knutseldoos nog mooie gouden belletjes, die langs de bovenkant werden vastgemaakt. En tenslotte hielden Jona en Debra het mooie kant op de goede plaats vast, zodat David en Shira het op het roze fluweel konden vastlijmen. Toen ze klaar waren, gingen ze de mantel van een afstandje bekijken. Hij was een klein beetje scheef, maar wel echt prachtig!!!

Jona haalde een zak chips tevoorschijn. 'Laten we die opeten terwijl de lijm opdroogt,' zei hij. Ze zaten op het gras vlakbij de moestuin en knabbelden op de chips.

'Kijk,' zei Shira, 'de aardbeien zijn al rood.' 'En er zijn ook al kleine groene peultjes aan de erwtenplant,' riep Jona. 'Weet je nog dat Esther zei dat Sjavoeot ook het feest was van de eerste vruchten.'

'Betekent dat, dat het maandag de verjaardag is van de Tora én van de eerste vruchten?' vroeg Abel. 'Zoiets,' antwoordde Jona. Eigenlijk had de juf niets gezegd over een verjaardag van de eerste vruchten.

'Woef, woef,' Boris blafte vanuit de tuin van de burens. Hij stak zijn natte neus door de struiken. Hij wilde spelen.

'Wegwezen,' riep Shira, maar het was al te laat. Boris sprong in de tuin, hij nam de nieuwe Tora mantel tussen zijn tanden en rende er mee weg. Hij hoopte dat de kinderen achter hem aankwamen en dat deden ze. Ze renden in het rond - Boris met de wapperende Tora mantel en Shira, Jona, David en Debbie er schreeuwend achteraan: 'Stop! Help! Geef hier!'

Shira greep een uiteinde van de mantel. De kinderen hoorden een scheurend geluid. Boris liet de mantel vallen en rende weg. Shira tilde de gescheurde mantel op. Overal zaten afdrucken van Boris zijn tanden en vieze poten. In het midden liep een grote scheur. Er was niets van de mooie mantel overgebleven.

'Oóóh,' kreunde Shira, 'wat zullen we nu doen?' Ze zaten met elkaar rondom de vernielde mantel. Debbie streelde verdrietig het zachte fluweel. De roze bloemblaadjes van de appelbomen dwarrelden op hun hoofden.

Plotseling riep Jona: 'Ik heb een geweldig idee! Laten we onze eerste vruchten naar de Tora brengen. We nemen kleine nieuwe erwten en worteltjes, verse groene sla en rode aardbeitjes mee en nog veel meer andere groenten en vruchten. Dan kunnen de Tora en de vruchten hun verjaardag samen vieren.'

'Wat een goed idee,' riep Shira. 'Ik heb nog een mooie mand die we kunnen gebruiken.'

Debbie sprong overeind met het roze fluweel in haar hand. 'Dit fluweel maak ik schoon en dan leggen we het op de bodem van de mand. Dat staat heel mooi.'

'De eerste vruchten en groenten,' zei Jona blij en hij wreef eens over zijn buik. Hij plukte een aardbei.

'Hartelijk gefeliciteerd, kleine aardbei,' zei hij. Jij gaat samen met de Tora je verjaardag vieren en jij wordt ons cadeautje voor de Tora.

Toen het aan het eind van de week Sjavoeot was, brachten Shira, Jona, David, en Debra een prachtige mand mee naar sjoel. Op een bedje van roze fluweel lagen daar nieuwe worteltjes, erwten, tomaatjes, radijsjes, broccoli, spinazie, sla, appels rimoniem, sappige rode kersen en natuurlijk die heerlijke aardbeitjes van Jona.

Voorzichtig zetten ze de mand voor de Aron haKodesj. Mazal tov Tora, zeiden ze, een fijne verjaardag!

Vrij naar een verhaal van Chaya Burstein